

Οἱ κάτοικοι ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἐξοπλίζουν γαλέραν (ἄρθρ. 11)· ἀπαγορεύεται νὰ ἔλθῃ καὶ κατοικήσῃ ἐν τῇ νήσῳ οἷονδήποτε πρόσωπον ἐκ τῶν τριῶν ἄλλων γειτονικῶν νήσων καὶ τῶν περιφερειῶν των, ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 16).

204

1685. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ.

δι' ἧς ἀπηγγέλθη διαζύγιον συζύγων συνδεομένων δι' ἀδελφοποιίας, μνημ. ἐν 249, σ. 290 σημ. 3.

205

1687. Προνόμια τῶν Δερβενοχωρίων (Κούντουρα, Βίλια, Περὰ χώρα, Μπίσια, Μάζι, Μέγαρα καὶ Ἐξαμίλια),

ἐν 25α.

«... Αὐτὰ τὰ χωρία ἔλαβαν τὰ προνόμια ἀπὸ τοὺς τούρκους εἰς τοὺς 1677 (γρ. 1687) ὅταν οἱ Βενέτικοι ἐπῆραν τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοὺς τούρκους. Τὰ χωρία αὐτὰ ἐστάθησαν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν τουρκῶν εἰς τὴν Θήβαν καὶ ἔλαβαν ἀπὸ τὴν Πόρταν τὴν ὀθωμανικὴν αὐτὰ τὰ προνόμια : νὰ εἶναι φελλοὶ τοῦ ὄρους, νὰ ἐμποδίζουσιν τοὺς Βενετζάνους, νὰ μὴν ἔχουσιν τὴν διάβασιν τῆς Βοιωτίας καὶ νὰ περνοῦν οἱ κλέπτει τοῦ Μορέως εἰς τὴν Βοιωτίαν νὰ κλέπτουσιν. ... Καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν εἶναι πολλὰ ὀλιγότερα τὰ δοσιματὰ πρὸς εἰς τὴν αὐθεντίαν : Εἶναι τὸ χαράτζι τοὺς ἀπὸ 90 παράδες καὶ ἡ ποσότης τῶν χαράτζιων ἀποκομμένη 700 χαράτζια. Καὶ ἐκτείνου μοιράζοντάς τας ἀνάμεσόν τους, τοὺς πίπτει ἀπὸ μία ὀλίγη ποσότης παράδων τοῦ κάθε ἑνός...».

206

1690. Διαζύγιον μ. Παροναξίας, λόγω ἀναδοχῆς τέκνου κατὰ τὸ βάπτισμα ὑπὸ τῆς μητρὸς του,

ἐν 348, σ. 34.

207

1690. Συνοδικὴ ἀπαγόρευσις καὶ ἀκύρωσις ἀνευλογήτων γάμων ὑπὸ μ.

Παροναξίας Ἰωάσαφ,

ἐν 348, σ. 35. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 214.

«... ἡ κακὴ καὶ μαρὰ συνήθεια, ὅπου ἐπεκράτησεν εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν (Νάξου) νὰ παίρνουσιν τινὰς γυναῖκα μὲ ἀρραβῶνα κοινὸν ἢ καὶ μὲ ἱερολογία καὶ νὰ ταῖς ἔχουσιν ὅσον καιρὸν θέλουν... τὸ δὲ (μυστήριον) τοῦ στεφανώματος ἀπέχει μακρὰν... Ὅθεν... ἀποφαινόμεθα... ἵνα μὴ τολμήσῃ τινὰς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς συζεῦξαι ἀνδρὶ γυνὴ ἄνευ τελείας στεφανώσεως...».

